

Boris Anita

Összegyűjtött versek

Kortárs magyar szerelmeskönyv

Juditnak

Születésnapodra

Érezted-e már azt, kedves Marcell,
hogy a boldog világ örülten áll, s
hergel
törj ki a héjból szilánkosan, s fuss
rohanj míg emel, majd pihenj
a szerető karban.

Kívánom légy boldog, ennyire, nem
többet
Nagyobbtól féltelek, bár róla csak
képzelek
Állón feszeget, s héj csak képletes
Nem tudnám nézni a bőröd
mint reped.

Hiszem néha

Hiszem néha ez Isten világa
benne angyal te vagy
Hiszem néha én vagyok
a szerencse virága:
Csak enyém vagy
Értünk lüktet a lét
Külön sorsunk erében
összefolyt rejtelem
Szárnyaló vágyad enyém is
Mint egy vízcsepp a fényben
vagyunk minden.

Égő sebbel szeretlek
Hitetlen és bízó remegés
Ez édes fájás a legszebb
ha eljön a kezdet.
Addig, vagy örökké
vagy ideig, valaki másig
sebemet a bánat vájja.
A sors néma, az élő nevet,
s mondja: ideig,
De fél is, s félek én is nagyon
hogy ez érzés örök bajom.

Értelek

Értelek, kívül belül puhán
és teljesen érzem amit élsz.
Veled sodródok én is, s
büszkén fáj szép vágyam, hisz
közétek tartozom.

Értettelek mindig, de más volt
a számon, síró gyermekvilágom
sebei torz valóságban.
Így gúnyolt ki a sors, mert ő
nem minket szeret.

Míg újra látlak

Csepp az idő, mely köztünk áll
Ringató, örvénylő tengerár
Mit le kell nyelnem mind
míg újra látlak.

A csepp itt előttem tudom
Ő a biztos következő. Mégis
mintha porig kéne innom a végtelent
arcodért.

Lényed emléke tisztán vigasztal
Hangod átölel, s oly közel
von magához, mint a táj.

Ajkaid közt angyalok laknak
S tündérek lámpásai villannak
mosolygó fogaidon.